Diabetul este boala în care organismul fie nu produce, fie nu poate folosi hormonul pancreatic insulină. Insulina controlează cantitatea de glucoză din sânge și utilizarea glucozei de către celulele organismului. Celulele au nevoie de glucoză ca să producă energie, mai ales cele ale creierului, deci pentru funcționarea normală a creierului nivelul de glucoză trebuie menținut la un anume nivel minim. După ce mâncați alimente ce conțin carbonhidrați sau proteine, în mod normal, glicemia crește până la 12-13 (peste 14 cel mai probabil aveți diabet). Această creștere eliberează insulină din celulele pancreatice numite beta. Insulina „deschide ușile" celulelor din corp ca să lase glucoza să intre în ele. După ce a intrat glucoza în celule, nivelul zahărului în sânge revine la normal și scapă de vârfurile insulinice până ce organismul asimilează din nou proteine sau carbonhidrați. La persoanele cu diabet, glucoza se adună în fluxul sangvin, în loc să fie luată de celule și folosită, ceea ce duce la hiperglicemie. Dacă nu este bine controlat, diabetul poate duce la boli de inimă, boli de rinichi, ale nervilor periferici, infecții ale gurii, gingiilor, plămânilor și pielii. Pot apărea răni cutanate, care nu se vindecă. Diabetul zaharat se manifestă o dată cu producerea perturbării unor programe ale creierului, fapt ce creează o tulburare complexă a metabolismului energetic al organismului. Apar, cu această ocazie, modificări lipidice (obezitate, valori crescute ale grăsimilor din sânge, în ficat, în muşchi), glucidice (hiperglicemie, depunerea glucidelor pe proteine) şi proteice (consumarea proteinelor - organismul se mănâncă pe el însuşi). În final, se ajunge la deteriorarea funcţiei pancreasului, care nu mai produce insulină, sau la blocarea descărcării insulinei în sânge.
Insulina, în mod normal, preia zahărul din sânge şi îl introduce în celule. Fără ea zahărul se acumulează în sânge, iar celulele fără zahăr vor fi „înfometate", apărând o lipsă de energie. Procentul de zahăr crescut în sânge va afecta apoi ochii, rinichii, nervii, vasele de sânge şi, implicit, inima.
Simptomele acestei afecţiuni sunt: setea continuă ce duce la consumul crescut de lichide - polidipsia (până la 4-6 litri pe zi); urinatul des atât ziua, cât şi noaptea - poliuria; creşterea poftei de mâncare, manifestată mai puţin pregnant decât celelalte simptome; scăderea în greutate, cu toate că pofta de mâncare este crescută, iar consumul de alimente este mai mare (acest fenomen se explică prin imposibilitatea organismului de a utiliza mâncarea, având astfel tendinţa de autodigestie pentru supravieţuire - organismul se mănâncă pe el); apariţia stărilor de oboseală, iritabilitate, vedere înceţoşată.
Există 2 tipuri majore de diabet:
· Tipul 1 - insulinodependent
· Tipul 2 - noninsulinodependent

Diabetul de tip 1 afectează 5-10% dintre persoanele cu diabet și se declansează de obicei la vârste mici. Este o boală autoimună în care sistemul imunitar al organimului atacă și distruge celulele-beta producătoare de insulină din pancreas. În diabetul zaharat de tip I aceste simptome se fac simţite, de regulă, la câteva luni de la declanşarea disfuncţiei pancreasului. Tipul I este caracterizat prin distrugerea celulelor producătoare de insulină din pancreas, celulele beta, de obicei conducând la lipsa totală de insulină. Acest tip de diabet apare mai ales la copii şi tineri şi mai rar la vârstnici. În acest caz, este necesar aportul de insulină din exterior.

Diabetul de tip 2, de departe cea mai comună formă de diabet, afectează 90-95% dintre suferinzii de diabet. În diabetul de tip 2, pancreasul produce mai puțină insulină decât necesar sau celulele capătă rezistență la insulină. Multe persoane au diabet de tip 2 fără să știe - diagnosticul se stabileşte și după 5-10 ani. Există şi alte tipuri de diabet în care se cunoaşte cauza, dar acestea sunt într-un procent neînsemnat. Ele se produc din cauza: unor defecte genetice ale funcţiei celulei producătoare de insulină din pancreas; unor defecte genetice ale acţiunii insulinei; unor boli ale pancreasului (pancreatită provocată de consumul de alcool); unor boli hormonale; unor infecţii; unor medicamente sau substanţe chimice; unor mecanisme mediate imunologic. Pot exista şi anumite sindroame genetice asociate uneori cu diabetul. Descoperirea acestei afecţiuni se poate face şi în timpul sarcinii, fiind cunoscută sub numele de diabet gestaţional.
Diabetul nu se vindecă, dar poate fi ținut sub control. Cu un tratament corespunzător poți reduce sau chiar preveni complicațiile diabetului. Tratamentele obișnuite pentru diabet pot consta în injecții cu insulină, medicamente administrate pe cale orală, dietă, terapii alternative - acupunctura, fitoterapia reflexoterapia și exerciții fizice. Cooperează îndeaproape cu medicul tău pentru a crea cel mai bun plan de tratament pentru tine. Totuși, trebuie să realizezi că vei avea perioade mai rele sau mai bune pe parcursul cărora vei putea gestiona cu ușurință sau cu dificultate diabetul - aceasta este o reacție normală.
De-a lungul timpului, hiperglicemia poate determina probleme de sănătate. Acupunctura este una dintre cele mai eficiente metode alternative de tratament a diabetului. În medicina tradiţională chineză diabetul zaharat este considerat ca fiind afectarea Focarului Superior, Mediu sau Inferior, cu suferinţa pluriorganică din punct de vedere energetic. Medicina tradițională chineză consideră că organele interne afectate de metabolismul defectuos sunt în primul rând plămânii, splina, stomacul şi rinichii în mod special. Dezechilibrul din rinichi duce la reducerea fluidelor din organism, la deteriorarea circuitelor sangvine şi la formarea unor blocaje ale canalelor energetice colaterale. Astfel, se consideră că principala cauză patologică în evoluţia diabetului este congestia. Cercetările actuale arată că schimbarea factorilor genetici, de mediu, de viaţă, biologici, psihici poate determina disfuncţii metabolice, deficitul unor microelemente în organism, scăzând toleranţa glucozei şi afectând echilibrul Yin-Yang. Simptomele din prima fază sunt legate de sindromul deficienţei de Yin şi al excesului de Yang, ceea ce provoacă o stare de uscăciune şi căldură, care determină o reducere a fluidelor corpului. Apoi, se manifestă un deficit de energie Qi şi Yin, iar în ultimă fază apar deficitare atât Yin, cât şi Yang. Țintele tratamentului prin acupunctură sunt diminuarea căldurii, umectarea plămânului, fortificarea Yin-Qi a rinichilor și ficatului, normalizarea funcției splinei, armonizare meridianelor Focarul Superior, Focarul Mediu și Focarul Inferior.
Bazându-se pe medicina tradiţională chineză, se realizează echilibrarea energetică pentru îndepărtarea afecţiunii pancreasului acționând asupra celor trei meridiane de acupunctură: Focarul Superior, în special pentru plămâni, pentru înlăturarea setei şi dorinţei de a consuma cantităţi mari de lichide; Focarul Mediu, pentru stomac, având ca scop îndepărtarea apetitului exagerat; Focarul inferior pentru rinichi, în vederea eliminării urinării frecvente. Astfel, câmpul energetic încarcă prin cele trei meridiane toate organele interne, ceea ce duce la reglarea funcţiilor ţesuturilor şi în final a metabolismului. Sângele şi oxigenul din pancreas încep să treacă prin procese metabolice corecte, iar funcţiile de secreţie, excreţie şi transport ale insulinei se îmbunătățesc și deseori ajung la parametri normali. Tratamentul prin acupunctură realizează treptat refacerea echilibrului energetic, influenţând „în final” refacerea funcţiei pancreasului.

Dr. Ochişor Victor
tel: 0727 800 630,
e-mail: victor_ochisor@yahoo.com